

Rigtige mennesker som jer

Allerede da Kornelia var på vej ud gennem supermarkedets svingdør, spottede Dortmund hende med vanlig skarphed og logrende hale. "Kom, vi er allerede sent på den", sagde hun og hængte dyret af hundekrogen. Tirsdag var en særlig dag for dem begge. Efter at have været frivillige i et par år vidste de, at de var ventet på ældrecentret, og at deres tilstedeværelse gjorde en forskel.

Da kaffen og det medbragte wienerbrød fra supermarkedet var gledet ned, gik Dortmund og Kornelia hver til sit. Som besøgsven havde Border Collie sine egne klienter blandt de fremmødte, og Kornelia havde med ledelsen aftalt, at de ugentlige sangtimer denne dag skulle erstattes af en introduktion til den seneste applikation på sundhedsområdet. Foruden at holde styr på lægeaftaler, medicin, prøvesvar og behandlinger kunne man ved hjælp af appen på få øjeblikke komme i kontakt med de relevante aktører for at stille spørgsmål og få hurtigt svar, aftale tid, bede om at blive ringet op, tjekke sin journal og meget mere.

"Og de af jer, der har svært ved at håndtere det digitale eller skrive jeres henvendelse", sluttede Kornelia, "har mulighed for at få hjælp. I skal blot henvende jer til personalet. De kan sørge for, at I bliver tilknyttet en kommunal ordning med personlig digital assistance. Og hvis vi kan klare det ved siden af sangen, kan jeg selvfølgelig også hjælpe."

"Hvad skulle vi dog gøre i disse robottider uden rigtige mennesker som jer frivillige!", sagde Karen. "Det hele bliver mindre mystisk, når det bliver forklaret og man kan stille spørgsmål. Her på centret kommer lægen kun et par gange om ugen, og han har altid meget travlt og er svær at få i tale, så det lyder som en rigtig god idé med den der ... var det app, du sagde?"

"Ja", tilføjede Jørgen, "men det er altså ikke det samme som at tage telefonen og tale med nogen om sin sundhed, sin skat eller sine pengesager. Appen gør det mere kompliceret og stressende. Der er altså meget, der er kommet til at virke så fjernt og upersonligt med den der digitalisering. Nogle gange spekulerer jeg på, om det ikke kunne være gjort uden at hægte en del af befolkningen af."

"Og så er der jo skrækken for at gøre noget forkert", sagde John, en af de ældste. "De unge, som er vokset op med det, kan godt have lidt svært ved at forstå, hvor skoen trykker for os andre. Hvor er Dortmund for resten henne?"

"Han gør sig til ovre ved det runde bord. Han har styr på, hvem der har guf!"

"Hør, kan vi så ikke lige nå en sang, inden vores venner damper af?"